godzina 16:00 i 21:00 AULA WYŻSZEJ SZKOŁY PEDAGOGICZNEJ, ul. Waszyngtona 4/8
Spektakl *Pytanie*

SCENA PLASTYCZNA KUL LESZKA MĄDZIKA

Wydanie: Scena Plastyczna KUL

Założycielem i dyrektorem artystycznym Sceny Plastycznej KUL w Lublinie jest Leszek Mądzik. Od 1967 roku zrealizował następujące spektakle autorskie: *Ecce Homo* (1970), *Narodzenia* (1971), *Wieczerza* (1972), *Włókna* (1973), *Ikar* (1974), *Piętno* (1975), *Zielnik* (1976), *Wilgoć* (1978), *Wędrowne* (1980), *Brzeg* (1983), *Pytanie* (1986), *Wrota* (1989), *Tchnienie* (1992), *Szczelina* (1994). Leszek Mądzik brał udział w kilkudziesięciu międzynarodowych festiwalach teatralnych. Prowadził także zajęcia ze studentami i realizował spektakle w Akademii Teatralnej w Helsinkach, w Akademii Sztuki w Berlinie, w Akademii Sztuki w Amsterdamie i na Uniwersytecie w Buffalo. Obecnie wykłada w kilku szkołach artystycznych, jest profesorem poznańskiej PWSSP.

Artysta jest laureatem wielu nagród, m.in.: Nagrody im. św. Brata Alberta za wątki sakralne w sztuce, Nagrody Polskiego Ośrodka ITI za propagowanie polskiej kultury teatralnej za granicą, Nagrody Ministra Spraw Zagranicznych RP Krzysztofa Skubiszewskiego za osiągnięcia w rozpowszechnianiu kultury polskiej na świecie, Nagrody Specjalnej na Międzynarodowym Festiwalu „A World Class AACT" w Racine (USA), Nagrody krytyków na Międzynarodowym Fesiwalu Teatrów Eksperymentalnych Kair '91 za spektakl *Wilgoć*, Nagrody Światowego Festiwalu Teatralnego w Toyamie (Japonia) za spektakl *Zielnik*, a także szeregu nagród specjalnych, wyróżnień i Grand Prix na różnych festiwalach i przeglądach sztuki.

Krytycy mówią o teatrze Mądzika, że jest teatrem filozoficznym, teatrem wielkich poetyckich metafor, dociekającym istoty bytu ludzkiego zawieszonego między biegunami ekstazy i rozpaczy, szczęścia i cierpienia, życia i śmierci. W każdym spektaklu pokazuje artysta dramat istnienia; nieuniknionego zdążania człowieka ku śmierci. Jest to refleksja o ludzkiej kondycji, o przemijaniu, o śmierci i odradzaniu się, a nade wszystko o odniesieniu tego do wartości transcendentnych, do Absolutu. Artysta stawia pytania o prawdę, cel ludzkiego życia, cierpienia, miarę ludzkiej wielkości i upadku, samotności.

Sam twórca Sceny Plastycznej o istocie swych spektakli mówi: „jest to rzeczywistość najgłębiej ludzka. Na jej treść składają się namiętności i stany egzystencjalne, których człowiek nie zawsze jest świadom, i z którymi jego rozum nie zawsze daje sobie radę: miłość, wiara, świętość, przerażenie, poczucie skończoności, śmierć – oto co zaludnia przestrzeń spektakli". Twórca dodaje: „cały czas robię jedno przedstawienie."

Pytanie traktujące o losie człowieka zdeterminowanego śmiercią i unicestwieniem jest następnym aktem tego przedstawienia, kolejnym rozdziałem opowieści Mądzika o ludzkiej rzeczywistości, ludzkim bytowaniu. Muzyka – Jan. A. P. Kaczmarek.

Udział biorą: Jarosław Figura, Stanisław Makara, Cezary Figura, Janusz Kropornicki, Jerzy Chorążak, Alina Brzeska-Mądzik, Ludwika Mądzik, Liwia Mądzik, Waldemar Stachura, Piotr Zieliński.

GAUDE MATER, VII MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL MUZYKI SAKRALNEJ 1-6 MAJA 1997, CZĘSTOCHOWA